

Bjørn Elmquist (V):

Tak til justitsministeren. Jeg skal gøre det meget kort, for det virker, som om vi er kommet ind i en stime af spørgsmål.

Jeg er vældig godt tilfreds med den rede-gørelse, vi her har fået. Så vidt jeg har kunnet finde ud af det, har der endnu ikke i domspraksis været taget stilling til spørgsmålet, men dette svar har bragt stor klaring over det, tror jeg.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at det naturligvis ikke er noget forsøg på at få taget stilling til den konkrete sag, hverken i teaterpolitisk eller ansættelsesmæssig henseende.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil også gerne takke ministeren for svaret.

Nu da ministeren siger, at han ikke har kendskab til den konkrete sag ud over det, han har læst i pressen, så er det jo ikke sikkert, at ministeren kan eller vil svare på det par supplerende spørgsmål, jeg kunne have lyst til at stille, men jeg vil gøre det alligevel.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan bekræfte, at det, der er tale om i den konkrete sag, som danner baggrunden for spørgsmålet, ikke er en egentlig psykologisk test, men en meningsytring fra en samfundsborger om kvalifikationerne hos en ansøger til en offentlig stilling, en ansøger, som selv har ladet sin ansøgning offentliggøre. Videre vil jeg stille det spørgsmål til ministeren, om han er opmærksom på, at den pågældende psykolog offentligt har beklaget, at hans udtalelse har haft en sådan form, at den er blevet opfattet som en egentlig psykologisk test.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor hr. Ib Christensen stiller disse spørgsmål, for han må jo være klar over, at jeg ikke har til hensigt og ikke er i stand til at besvare dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 275

14) Til *arbejdsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Hvordan vil ministeren under de nuværende forhold sikre mod fosterskader som

følge af påvirkninger i arbejdsmiljøet og samtidig sikre, at kvinder ikke diskrimineres på arbejdsmarkedet?»

Skriftlig begrundelse

Der er en stadig stigende opmærksomhed omkring disse problemer. Undersøgelser viser, at kvinder, der arbejder med organiske opløsningsmidler som f. eks. terpentiner, vinylklorid i plastindustrien, benzen, toluen, narkosegasser m. fl., er langt hyppigere udsat for et unormalt graviditetsforløb. Der er konstateret f. eks. tre gange så mange spontane aborter som hos andre kvinder, hyppigere dødfødsler, børn, der fødes for lette som følge af, at moderkagen, der skal ernære fosteret, ikke fungerer tilfredsstillende, og der er konstateret hyppigere sterilitet.

Vedrørende fosterskaderne så er det især i de første måneder af fosterets levealder, at der er fare for misdannelse. Det er i denne periode, fosterets forskellige organer dannes. Undersøgelser har vist, at en lang række stoffer må mistænkes for at påvirke fosterets udvikling. Hvordan det sker, er der ikke stor viden om. Oven i de nævnte farer for ødelæggende og uacceptable hændelser kommer truslen om, at den kommende generation påføres skader for livet allerede i fostertilstanden.

At fjerne kvinderne eller den frugtbare del af den kvindelige arbejdsstyrke (som er ret stor) ville være diskriminerende og bidrage til at øge den uacceptable og alt for store kvindearbejdsløshed. Og så hjælper det sandsynligvis kun i ringe grad på problemet. Det har nemlig vist sig, at problemerne også kan opstå som følge af en påvirkning af mandens sæd. Det er stofferne, der må væk.

De akutte problemer må for øjeblikket løses på den dårlige måde ved at fjerne kvinderne fra det sundhedsfarlige arbejdsmiljø. Malerforbundets lægelige konsulent har – mod sin vilje – måttet anbefale kvindelige malere at få en sygdomsmedling straks, når deres graviditet er konstateret. Det er jo de første måneder, der er farlige, og det skønnes umuligt for tiden at undgå organiske opløsningsmidler i arbejdet som maler.

Læge Hans Klausens modstand mod løsningen er berettiget. Den er diskriminerende mod kvinderne. Sygedagpengene dækker kun en del af den hidtidige indtjening. Desuden